KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 juni 1996

om Österrikes stödåtgärder inom ramen för ERP-programmet för Österuropa

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/241/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovannämnda artiklar ha uppmanat berörda parter att lämna synpunkter, och

med beaktande av följande:

I

(1) Genom ett meddelande av den 23 mars 1995 anmälde de österrikiska myndigheterna ERP-programmet för investeringar i Österuropa (ERP-Osteuropaprogramm). Ytterligare information och klarlägganden gavs vid ett möte i Wien den 28 mars 1995 och i meddelande av den 20 april. Vid ett andra möte i Eisenstadt och Wien den 12 och 13 juni 1995 och i meddelande av den 27 juni 1995 vidtogs några ändringar i den ursprungliga anmälan. De österrikiska myndigheterna samtyckte särskilt till

— att dra tillbaka de planerade åtgärderna för att främja upprättandet av distributionsnät,

— att knyta stödet till projekt för investeringar i produktion.

I ett meddelande av den 10 augusti 1995 översände företrädare för den österrikiska regeringen ytterligare information. Ärendet diskuterades åter med de österrikiska myndigheterna vid ett möte den 9 oktober 1995.

(2) Den 31 oktober 1995 beslutade kommissionen att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget. I sin skrivelse av den 27 december 1995 informerade kommissionen den österrikiska regeringen därom och uppmanade denna att avge yttrande inom en månad. Denna skrivelse offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [1] som underrättelse till de övriga medlemsstaterna och berörda parter att de kunde lämna eventuella synpunkter på de ifrågavarande åtgärderna inom en månad från och med dagen för offentliggörandet.

(3) I sin skrivelse av den 14 februari 1996 lämnade Österrikes regering detaljerade synpunkter. Synpunkter framfördes också av Du Pont Nemours International SA den 9 april 1996. Dessa synpunkter överlämnades per fax den 22 april 1996 till den österrikiska regeringen för kommentarer. Övriga medlemsstater reagerade inte på underrättelsen.

II

(4) I programmet, som är avsett att löpa under fem år från och med juli 1995 till och med juni 2000, föreskrivs lån på totalt 350 miljoner österrikiska schilling (26 miljoner ecu) under programmets första verksamhetsår (1995/96). Lånen beviljas till nedsatt ränta motsvarande ett stöd på 44 miljoner österrikiska schilling per år (3,3 miljoner ecu/år). Lånebeloppet per projekt kan variera mellan 1 miljon österrikiska schilling (74 500 ecu; minimum) och 100 miljoner österrikiska schilling (7,45 miljoner ecu; maximum). ERP-fonden förväntas få 10 – 50 ärenden per år inom ramen för programmet.

I programmet föreskrivs stöd för direkta investeringar i österrikiska företag i länderna i Central- och Österuropa (Ungern, Tjeckiska republiken, Slovakien, Polen, Rumänien, Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Slovenien, Kroatien och Albanien). För att vara kvalificerade skall projekten bidra till återuppbyggnaden och den ekonomiska återhämtningen i de österuropeiska länderna, förbättra det strategiska läget för de företag som ansöker om stöd och ha en positiv effekt på den österrikiska ekonomin.

[1] EGT nr C 71, 9.3.1996, s. 9.

(5) Följande projekt är stödberättigade:

— Upprättande av produktionsanläggningar eller dotterbolag.

— Inrättande av samriskföretag för produktion.

— Köp av andelar som ger rösträtt (minst 25 %) i befintliga företag.

— Företagsförvärv.

— Deltagande i miljöprojekt.

Följande kostnader berättigar enligt programmet till stöd och får finansieras genom räntesubventionerade lån:

— Aktiekapital, förutsatt att minst två tredjedelar används till projekt som avser investeringar i produktion.

— Aktieägarlån, förutsatt att minst två tredjedelar används till projekt som avser investeringar i produktion.

— Kostnad för förvärv av aktier i ett utländskt företag, förutsatt att minst två tredjedelar används till projekt som avser investeringar i produktion.

— Andra kostnader som är direkt knutna till projekt som avser investeringar i produktion.

(6) Högsta tillåtna stödnivå i fråga om räntesubventionerade lån är, även i kombination med annat stöd, 11,25 % (brutto).

(7) Kommissionen inledde förfarandet utifrån uppfattningen att de räntesubventionerade lånen i fråga kan utgöra statligt stöd i den betydelse som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget och i artikel 61.1 i EES-avtalet eftersom de förbättrar den ekonomiska situationen för de företag som begär stöd och troligen kommer att påverka handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen uttryckte tvivel om huruvida och på vilka villkor investeringsstöd, som beviljas företag som är etablerade inom Europeiska unionen i syfte att främja affärsverksamhet som dessa bedriver utanför EES-området, kan vara förenligt med den gemensamma marknaden. Stödåtgärderna begränsades inte till små och medelstora företag, och det tak för en kombination av stödåtgärder som fastställs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag skulle sannolikt överskridas. Mot bakgrund av dessa tvivel ansåg kommissionen att inga av de undantag som anges i artiklarna 92.2 och 92.3 var tillämpliga och beslutade att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 med avseende på de ifrågavarande stödåtgärderna.

III

(8) Österrikes regering lämnade synpunkter i en skrivelse av den 14 februari 1996. Motsvarande synpunkter överlämnades i fråga om förfarandet enligt artikel 93.2 med avseende på internationaliseringsprogrammet ERP den 22 december 1995. [1] Av synpunkterna framgår att motiveringen för de båda programmen är dubbel:

— Under årtionden har det österrikiska näringslivet präglats av dess mycket perifera inlandsläge på kontinenten med gränser mot Östeuropa. Av detta skäl har det österrikiska näringslivets integration på världsmarknaden legat under genomsnittet inom OECD och gör det fortfarande: år 1985 uppgick nivån på de österrikiska företagens direkta utlandsinvesteringar till 1,5 % av Österrikes BNI jämfört med ett OECD-genomsnitt på 8 %. Siffrorna steg visserligen till 2,8 % år 1990 och 4,3 % år 1993, men de österrikiska företagen skulle behöva göra direkta utlandsinvesteringar på minst 100 miljarder österrikiska schilling (7,45 miljarder ecu) för att den österrikiska ekonomin skall komma ikapp OECD-genomsnittet, som för närvarande beräknas till 10 – 12 %.

— Stödåtgärderna skulle parallellt med detta bidra till den ekonomiska utvecklingen i länder som håller på att övergå till marknadsekonomi och i utvecklingsländer och bidra till att marknadsekonomiska strukturer upprättas i dessa.

(9) De österrikiska myndigheterna betonade att målet med programmet, nämligen att balansera de österrikiska företagens "internationaliserings"-underskott, inte skulle kunna uppnås om programmet begränsades till små och medelstora företag enligt definitionen i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag. [2] De beskrivna underskotten gäller i betydligt högre grad företag med minst 1 000 eller fler anställda. Det skall dock erkännas att stora multinationella företag inte drabbas av dessa underskott. Sådana företags projekt skulle knappast heller uppfylla de båda programmens kriterier.

(10) De österrikiska myndigheterna påpekade också att företag som planerar att omlokalisera produktionen på grund av lägre arbetskraftskostnader inte saknar internationell inriktning. Även om bestämmelserna för stödåtgärderna inte innehåller uttryckliga kriterier som utesluter stöd till planerad utlokalisering skulle sådana projekt inte omfattas av stödåtgärdernas allmänna mål.

[1] Ärende C 50/95 (f.d. N 317/95), EGT nr C 71, 9.3.1996, s. 6.
[2] EGT nr C 213, 19.8.1992, s. 2.

(11) Stödåtgärderna är inte knutna till export av varor eller tjänster och utgör därför inte exportstöd som strider mot EG- eller WTO-bestämmelser. Inte heller kan de jämföras med finansiering i form av bundna exportkrediter.

(12) Dessutom skulle stödåtgärderna inte snedvrida konkurrensen. Enligt de österrikiska myndigheterna är ett stöds inverkan på en varas pris ett avgörande kriterium för att kunna konstatera en eventuellt snedvridande effekt på konkurrensen. I detta sammanhang skulle ett lägsta tröskelvärde på 5 % beaktas.

(13) Slutligen skulle de projekt som får stöd genomföras i tredje land och därmed bara under mycket speciella omständigheter kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna på det sätt som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget. EU-bestämmelserna om statligt stöd skulle göra det möjligt att ta upp relevanta ärenden till behandling utan att en medlemsstat förhindras att genomföra stödåtgärden i sig.

(14) Även om en stödåtgärd utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget skulle den ändå kunna anses vara förenlig med den gemensamma marknaden eftersom den främjar genomförandet av projekt av gemensamt europeiskt intresse i enlighet med artikel 92.3 b i EG-fördraget. Detta synsätt stöds av följande:

— Den allmänna andan i Europa-avtalen och samarbetsavtalen med länderna i Centraloch Österuropa och f.d. Sovjetunionen.

— Europeiska gemenskapernas program med liknande mål, t.ex. Phare och Tacis med JOP-instrumentet för länderna i Central- och Österuropa och ECIP-instrumentet för utvecklingsländer och länderna kring Medelhavet, inbegripet medlemsstaternas medfinansieringsinstrument, vilket uttryckligen förutses i artikel 4 i Phareförordningen. (1)

— Rådets gemensamma ståndpunkt 6/95 (2), i vilket rådet framhåller betydelsen av den privata sektorns roll i utvecklingsprocessen och det nödvändiga i att främja ömsesidigt gynnsamma investeringar.

(15) Dessutom gagnar stödet den ekonomiska utvecklingen i områden där levnadsstandarden är onormalt låg enligt definitionen i artikel 92.3 a i EG-fördraget. Detta skulle vara fallet för verksamhet som bedrivs i länderna i Central- och Österuropa, eftersom dessa länder enligt artikel 63.4 a i respektive Europaavtal erkänns som jämförbara med gemenskapsregioner enligt artikel 92.3 a. Mot bakgrund av den förmånsbehandling som förutses i artiklarna 27 och 29 i WTO:s regler för stöd skulle detsamma vara tillämpligt på utvecklingsländer och nyligen industrialiserade länder.

(16) Stödåtgärderna kan också anses bidra till den ekonomiska utvecklingen av viss näringsverksamhet enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget eftersom de stöder de österrikiska företagens strävan att investera utomlands och därigenom bidrar till att den österrikiska ekonomins internationaliseringsgrad närmar sig genomsnittet inom OECD.

(17) Slutligen anser de österrikiska myndigheterna att övertaganden och aktieförvärv bör vara stödberättigade även utanför EES-området. Vad gäller små och medelstora företag behöver definitionen av en stödberättigad investering inte nödvändigtvis vara identisk med definitionen av en "nyinvestering" enligt reglerna för regionalt stöd. Även i samband med regionalt stöd erkänns i gemenskapsreglerna att också investeringar i anläggningstillgångar "genom övertagande av en anläggning som lagts ner eller som skulle ha lagts ner om ett övertagande inte ägt rum" anses vara en "nyinvestering", som är stödberättigad (3). Denna aspekt skulle vara relevant i många fall av övertagande och förvärv utomlands, särskilt i österuropeiska länder.

IV

(18) Synpunkter har framförts av Du Pont de Nemours International SA. Företaget anser att programmen är ett nyskapande och pragmatiskt tillvägagångssätt vad gäller behovet av att stimulera till utländska investeringar i länderna i Central- och Österuropa. Ekonomiska omstruktureringsåtgärder är nödvändiga för att dessa länder så småningom skall kunna integreras i EU.

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen, EGT nr L 375, 23.12.1989, s. 11.

(2) Gemensam ståndpunkt (EG) nr 6/95 som antogs av rådet den 22 maj 1995 i syfte att anta rådets förordning om genomförandet av finansieringsinstrument "Investeringspartners inom EG" för länderna i Latinamerika, Asien, Medelhavsområdet och Sydafrika, EGT nr C 160, 26.6.1995, s. 8.

(3) Se punkt 25.11 i Procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd (Riktlinjer utfärdade av EFTA:s övervakningsmyndighet), EGT nr L 231, 3.9.1994, s. 57.

V

Åtgärdernas stödkaraktär

(19) Genom att bidra till de österrikiska företagens upprättande av produktionsanläggningar eller dotterbolag, upprättande av samriskföretag, förvärv av andelar i befintliga företag och företagsförvärv i tredje land gynnar åtgärderna vissa företag eller produktionen av vissa varor i förhållande till andra företag, som inte får stöd till sin verksamhet.

(20) Kommissionen anser att stöd som beviljas till gemenskapsföretags direkta utlandsinvesteringar är jämförbart med stöd som beviljas företag som exporterar en stor andel av sin produktion. I det senare fallet har domstolen konstaterat "att det, med beaktande av det ömsesidiga beroendet mellan de marknader där gemenskapens företag är verksamma, är tänkbart att stödet kan komma att snedvrida konkurrensen inom gemenskapen, även om det företag som får stöd exporterar nästan hela sin produktion utanför gemenskapen". (1)

(21) Av de österrikiska myndigheternas dubbla motivering i fråga om åtgärderna framgår att dessa är avsedda att ha effekter både på den österrikiska ekonomin och på värdlandets marknad. Stöd som beviljas ett österrikiskt företag stärker därför åtminstone delvis också dess position på hemmamarknaden i förhållande till företag som inte får något stöd för att bedriva motsvarande verksamhet. Dessutom får företag inom EES-området även konkurrera med varandra om utlandsinvesteringar. Stöd som överskrider det högsta belopp som anges i kommissionens meddelande om försumbart stöd (2) måste därför anses snedvrida eller åtminstone hota att snedvrida konkurrensen mellan EES-företag. Den begränsade effekten av ett sådant stöd på priset på de varor vilka härrör från produktion som får stöd, och som de österrikiska myndigheterna hänvisar till, utesluter inte eventuella effekter på konkurrensen mellan EES-företag.

(22) Detsamma gäller för effekterna på handeln mellan medlemsstaterna (artikel 92 i EG-fördraget) eller mellan avtalsslutande parter (artikel 61 i EES-avtalet). Trots att om sådana handelseffekter förmodligen blir mindre kännbara i fråga om stöd till projekt i tredje land kan de inte på förhand uteslutas. Situationen kan åter jämföras med en situation där det rimligen kan förutses att ett gemenskapsföretag som exporterar en avsevärd andel av sin produktion till tredje land på grund av situationen på världsmarknaden riktar om sin verksamhet mot gemenskapens inre marknad och därmed påverkar handeln mellan medlemsstaterna. (3)

Därför kan slutsatsen dras att handeln mellan medlemsstaterna (artikel 92 i EG-fördraget) eller mellan avtalsslutande parter (artikel 61 i EES-avtalet) skulle påverkas om varor som produceras i tredje land återimporteras till EES-länder. Dessutom kan ett sådant stöd också stärka positionen för den stödmottagare som är etablerad i Österrike och därmed dennes position på den gemensamma marknaden. I sådana fall kan stöd till projekt genom programmen ha direkt effekt på handeln mellan medlemsstaterna.

(23) Med utgångspunkt i ovanstående måste de föreslagna stödåtgärderna anses omfattas av bestämmelserna i artikel 92.1 i EG-fördraget och i artikel 61.1 i EES-avtalet. Detta gäller i synnerhet om ett obegränsat antal åtgärder kan beviljas stöd inom ramen för bestämmelserna, vilket innebär att det är omöjligt att förutse de individuella ärendenas tänkbara handelseffekter. Detta hindrar dock inte att kommissionen drar slutsatsen att artikel 92.1 i EG-fördraget inte skulle vara tillämplig på vissa ansökningar inom ramen för de granskade åtgärderna, särskilt i fråga om projekt som genomförs i utvecklingsländer eller i länder som håller på att gå över till marknadsekonomi.

Stödberättigade kostnader och programmens stödnivå

(24) I fråga om definitionen av begreppet stödberättigad investering har kommissionen alltid, för konsekvensens skull, intagit ståndpunkten att den definition som skall tillämpas på små och medelstora företags investeringar bör vara den som föreskrivs i reglerna för samordning av de regionala stödsystemen. (4) Enligt punkt 18 i i dessa, motsvarande punkt 25.11 i EFTA:s övervakningsmyndighets riktlinjer som den österrikiska regeringen hänvisar till, är investeringar som berättigar till stöd "nyinvesteringar", tolkade som investeringar i anläggningstillgångar,

— "i samband med etablering av ny anläggning, utökning av kapaciteten vid en befintlig anläggning eller igångsättning av en verksamhet som medför en genomgripande förändring av en be-

(1) Belgien mot kommissionen ("Tubemeuse"), mål C-142/87, REG 1990, I-959, punkt 35.
(2) EGT nr C 68, 9.3.1996, s. 9.
(3) Belgien mot kommissionen ("Tubemeuse"), mål C-142/87, REG 1990, I-959, punkt 38–40.
(4) EGT nr C 31, 3.2.1979, s. 9.

fintlig verksamhets produkter eller produktionsprocesser (i form av rationalisering, omstrukturering eller modernisering)"

eller

— "genom övertagande av en anläggning som lagts ner eller som skulle ha lagts ner om ett övertagande inte hade ägt rum".

(25) Vad gäller de granskade programmen konstaterar kommissionen att de räntesubventionerade lånen är direkt knutna till projekt som avser nyinvesteringar enligt definitionen i samordningsreglerna. I enlighet med den gemensamma metoden för bedömning av stöd (se punkt 5 i bilagan till rådets resolution av den 20 oktober 1971) uppgår den högsta stödnivån till 7,5 %. Beräknad på grundval av de stödberättigade kostnaderna enligt punkt 18 i i reglerna om samordning av de regionala stödsystemen kan dock stödnivån uppgå till 11,25 % (brutto) i de fall där de räntesubventionerade lånen används till projekt som avser investeringar i produktion endast till två tredjedelar och då de villkor som anges i andra strecksatsen ovan (övertagande) inte är uppfyllda.

Bedömning av åtgärdernas förenlighet med den gemensamma marknaden

(26) Stöd till projekt i utvecklingsländer bidrar till att avhjälpa de stora risker som hänger samman med investeringar i dessa länder. Det bidrar också till utvecklingen av länderna i fråga och till att stärka de ekonomiska förbindelserna med dessa. Kommissionen är medveten om betydelsen av direktinvesteringar i tredje land, både för att stärka förbindelserna med dessa länder och för att diversifiera och internationalisera den europeiska industrin.

(27) Å andra sidan stärker detta stöd stödmottagarnas position på den gemensamma marknaden liksom deras konkurrenskraft på världsmarknaden. Trots att stödet kan anses "underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter" i enlighet med artikel 92.3 c i EG-fördraget kan sådant stöd tillåtas bara om det "inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset" (artikel 92.3 c i EG-fördraget - andra delen av första meningen).

(28) I fråga om stöd till direkta utlandsinvesteringar skall vid bedömningen ytterligare två faktorer beaktas, vilka normalt inte har någon större betydelse vid bedömningen av en stödåtgärds förenlighet med gällande regler, nämligen den europeiska industrins konkurrenskraft och Europas intresse av att stärka det ekonomiska samarbetet med vissa tredje länder. I fråga om båda dessa aspekter måste en balans upprättas i förhållande till eventuella negativa effekter inom EU, t.ex. risker för utlokalisering och eventuella negativa effekter på sysselsättningen.

Stöd till små och medelstora företag

(29) I fråga om små och medelstora företag anges det i gemenskapsramarna för stöd till små och medelstora företag att stöd är motiverat för att hjälpa små och medelstora företag att övervinna sina särskilda svårigheter. I jämförelse med stora företag har små och medelstora företag rent allmänt svårigheter med tillgång till kapitalmarknaden, i synnerhet att ordna finansiering, vilket kan utgöra ett allvarligt hinder för deras utveckling. Gemenskapsramarna för statligt stöd till små och medelstora företag visar kommissionens positiva inställning till olika typer av stöd som hjälper små och medelstora företag att avhjälpa dessa nackdelar, särskilt vad gäller stöd till investeringar. Kommissionens analys ledde inte till något särskiljande i fråga om investeringarnas lokalisering inom eller utanför gemenskapen. Detta tyder på att reglerna för stöd kan tillämpas på alla investeringar som små och medelstora företag gör, oavsett lokalisering.

Dessutom har de små och medelstora företagen samma eller ännu större svårigheter när det gäller investeringsverksamhet utanför EES-området. I fråga om små och medelstora företag kan de direkta utlandsinvesteringarnas eventuellt negativa effekter på den europeiska ekonomin, t.ex. i fråga om sysselsättning eller riskerna för utlokalisering, inte sägas vara påtagliga. Dessutom säkerställer definitionen av stödberättigad investering ("nyinvestering") att flyttningen av en anläggning som är belägen inom gemenskapen till ett tredje land inte kan vara stödberättigad.

(30) Tillämpningen av gemenskapsramarna för stöd till små och medelstora företag på dessas direkta utlandsinvesteringar innebär också att de stödberättigade kostnaderna inom ramen för nationella stödprogram måste definieras i överensstämmelse med gemenskapsramarna. Detta innebär att de stödberättigade kostnaderna för små och medelstora företags investeringsstöd enligt punkt 4.1 i gemenskapsramarna skall definieras i enlighet med punkt 18 i i principerna för samordning av de regionala stödsystemen. Alternativt kan endast den andel av ett nationellt stödprograms stödberättigade kostnader som överens-

stämmer med gemenskapens definition av "nyinvestering" beaktas vid beräkningen av stödnivån. Därför måste Österrike säkerställa att det för medelstora företag tillåtna stödtaket på 7,5 %, beräknat i enlighet med den ovan angivna metoden, iakttas. Eventuellt stöd som grundar sig på stödberättigade kostnader som skiljer sig från dem som kommissionen vanligtvis godkänner och som leder till en stödnivå som överstiger 7,5 % skall anmälas individuellt och kommer att behandlas enskilt av kommissionen. I fråga om små företag bör det påpekas att det tak på 15 % som anges i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag inte får överskridas.

(31) Tillämpligheten av riktlinjerna för små och medelstora företag förstärks av gemenskapens politik i fråga om små och medelstora företag på andra områden:

— Kommissionen anser att nuvarande situation i fråga om reglerna för direkta utlandsinvesteringar är "särskilt otillfredsställande för små och medelstora företag som inte har nödvändiga resurser att följa och anpassa sig till de ständigt ändrade villkoren för direkta utlandsinvesteringar i värdländerna" ([1]).

— I slutsatserna från Europeiska rådet i Cannes den 15 och 16 december 1995 erkändes nödvändigheten av att främja de små och medelstora företagens internationalisering. ([2])

— Bestämmelser som uppmuntrar nära kontakter mellan små och medelstora företag i syfte att främja handel och tillfällen till industriellt samarbete omfattas också av samarbetsavtalen mellan gemenskapen och tredje land. ([3])

Stöd till större företag

(32) Kommissionen anser normalt att investeringsstöd till stora företag är oförenligt med den gemensamma marknaden. Undantag görs bara i fråga om investeringsstöd till projekt som genomförs i biståndsområden. Kommissionen anser dock att de regionala undantag som fastställs i artikel 92.3 a och c i EG-fördraget inte kan tillämpas på stöd för investeringar som skall genomföras i ett tredje land. Dessutom tyder ordalydelsen i artikel 64.3 a i Europa-avtalen med vissa länder i Central- och Österuropa på att detta undantag, som motsvarar det undantag som anges i artikel 92.3 a i EG-fördraget, tydligt avser stöd som beviljas av den staten och inte är tillämpligt på stöd som en medlemsstat i EU beviljar till investeringsprojekt som dess företag genomför i det landet.

(33) Kommissionen bekräftar på nytt sin positiva inställning till projekt som stöder samarbetet med länderna i Central- och Österuropa. De ifrågavarande stödåtgärderna uppfyller dock inte de kriterier som kommissionen vanligtvis tillämpar i fråga om "projekt av gemensamt europeiskt intresse" enligt artikel 92.3 b i EG-fördraget. Stödåtgärderna i fråga ingår inte i ett gränsöverskridande program som vanligen stöds av eller inleds mellan två eller flera medlemsstater i syfte att uppnå ett gemensamt mål. Det finns heller inga bevis för att stödåtgärderna ingår i en utvecklings- eller samarbetsstrategi med de tredje länder i vilka de verksamheter som får stöd skall genomföras. Därför kan "gemensamt europeiskt intresse" i den betydelse som avses i artikel 92.3 b i EG-fördraget inte åberopas i fråga om de aktuella programmen.

(34) Kommissionen kan emellertid inte utesluta att stöd till vissa stora företags projekt enligt de ifrågavarande programmen inte utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget eller skulle kunna undantas från det allmänna förbudet mot beviljande av stöd genom tillämpning av undantagsbestämmelsen i artikel 92.3 c i EG-fördraget. I syfte att fastställa om detta stöd inte negativt påverkar handeln i en grad som strider mot det gemensamma intresset måste kommissionen bland annat

— säkerställa att stödet inte innehåller några (dolda) inslag av exportstöd,

— beakta effekterna på sysselsättningen både vid källan och i värdlandet, riskerna för utlokalisering av dotterbolag eller produktionsanläggningar från medlemsstaterna till tredje land, sektorskonsekvenserna och de lokala följderna, stödets nödvändighet, inbegripet planerad stödnivå, mot bakgrund av den europeiska industrins konkurrenskraft eller mot bakgrund av de risker som hänger samman med projekt i vissa tredje länder.

Eftersom denna bedömning måste göras från fall till fall ser sig kommissionen nödgad att kräva individuella anmälningar för om varje stödåtgärd enligt det ifrågavarande programmet i fråga om företag som in-

([1]) KOM(95) 42, s. 5.
([2]) SI 95/1000, s. 14.
([3]) Se t.ex. artikel 6 i förslaget till ett samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Kungariket Nepal, EGT nr C 338, 16.12.1995, s. 10, och artikel 12 i förslaget till ett interregionalt ramavtal om samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samt sydamerikanska gemensamma marknaden och dess medlemsstater (Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay), EGT nr C 14, 19.1.1996, s. 4.

te anses vara små eller medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag. ([1])

IV

(35) Kommissionen drar därför slutsatsen att åtgärderna kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet och med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag. Kommissionen kan dock inte tillåta stöd till projekt som genomförs av stora företag. Den begär därför att den österrikiska regeringen skall anmäla varje sådan stödåtgärd individuellt i enlighet med artikel 92.3 i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Österrike inom ramen för ERP-programmet för Östeuropa avser att bevilja små och medelstora företag, i enlighet med definitionen av dessa i kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag, är enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet förenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Eventuellt stöd som Österrike, inom ramen för det program som anges i artikel 1, avser bevilja företag som inte anses vara små eller medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag skall anmälas individuellt i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget.

Eventuellt stöd som Österrike avser att bevilja små och medelstora företag och i fråga om vilket de stödberättigade kostnaderna skiljer sig från de stödberättigade kostnader som kommissionen godkänner i fråga om investeringsstöd till små och medelstora företag enligt punkt 4.1 i gemenskapsramarna om små och medelstora företag och punkt 18 i i principerna för samordning av regionala stödsystem och som, beräknat på grundval av de stödberättigande kostnader som kommissionen godkänner, leder till en stödnivå som överstiger 15 % i fråga om små företag och 7,5 % i fråga om medelstora företag, skall anmälas individuellt i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget.

Artikel 3

Österrikes regering skall till kommissionen överlämna en årsrapport om stödåtgärdernas tillämpning.

Artikel 4

Österrikes regering erinras om att tillämpningen av stödåtgärderna omfattas av reglerna om kumulation av stöd, oavsett om de typer av stöd som kombineras avser olika ändamål ([2]) eller samma ändamål inom ramen för program som antas av samma eller olika myndigheter (centrala, regionala och/eller lokala). I det senare fallet får det kombinerade stödet inte överskrida det högsta tillåtna taket för det program som avses i artikel 1.

Dessutom erinras Österrikes regering om att den skall iaktta gemenskapens regler för och tillämpliga förordningar om vissa industrisektorer, nämligen de sektorer som omfattas av EKSG-fördraget, transport, fiske och jordbruk, varvid den senare innefattar bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter ([3]).

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Österrike.

Utfärdat i Bryssel den 5 juni 1996.

På kommissionens vägnar

Hans VAN DEN BROEK

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT nr L 107, 30.4.1996, s. 4.

([2]) EGT nr C 3, 5.1.1985, s. 2.

([3]) EGT nr C 29, 2.2.1996, s. 4.